

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U MAKARSKOJ

Pr-60/2023-29

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Makarskoj, po sucu Angeli Koštro, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Mate Merčepa, Put Požara 6c, Makarska, OIB: 39650884665, zastupanog po punomoćniku Željku Bartuloviću, odvjetniku iz Splita, protiv tuženika Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu, Stalna služba u Makarskoj, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 20. travnja 2026. godine u nazočnosti punomoćnika tužitelja Željka Bartulovića, odvjetnika i zz tuženika Snježane Juroš, zamjenice u ODO, dana 15. lipnja 2026. godine

p r e s u d i o j e

I/ Prihvaća se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

1. „Nalaže se tuženoj Republici Hrvatskoj s osnova neimovinske štete isplatiti tužitelju iznos od 5.574,36 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 13. siječnja 2023. godine do isplate do 30. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 31. prosinca 2023. godine pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dana 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dana 01. srpnja te godine, a sve u roku od 15 dana.

2. Nalaže tuženoj Republici Hrvatskoj s osnova imovinske štete isplatiti tužitelju iznos od 53,00 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 15. lipnja 2026. godine do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dana 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dana 01. srpnja te godine, a sve u roku od 15 dana.

II/ Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

1. „Nalaže se tuženoj Republici Hrvatskoj s osnova neimovinske štete isplatiti tužitelju iznos od 7.784,16 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 13. siječnja 2023. godine do 30. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje za svako

polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 31. prosinca 2023. godine pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dana 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dana 01. srpnja te godine.

„2. Nalaže se tuženoj Republici Hrvatskoj s osnova imovinske štete isplatiti tužitelju iznos od 146,08 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 13. siječnja 2023. godine do 30. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 31. prosinca 2023. godine pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dana 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dana 01. srpnja te godine.“

III/ Odbija se tužitelj u dijelu tužbenog zahtjeva pod točkom I/ koji se odnosi na tijek zakonskih zateznih kamata na dosuđeni iznos imovinske štete s osnova tuđe njege i pomoći tekućih od podnošenja zahtjeva za mirno rješenje spora, pa do 14. lipnja 2026. godine.

IV/ Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 1.617,73 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 15. lipnja 2026. godine do isplate po stopi po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dana 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dana 01. srpnja te godine, a sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Tužitelj Mate Merčep podnio je tužbu protiv Republike Hrvatske, radi naknade štete, dana 25. svibnja 2023. godine u kojoj navodi da je rođen 16. ožujka 1998. godine, te da je zaposlen na radnom mjestu policijskog službenika Policijske postaje Makarska zadobio dana 11. studenog 2021. godine prilikom službene intervencije lišenja slobode osumnjičenika Nina Blagojevića od strane spomenutog, udarac u frontalni dio glave i nosa što da je rezultiralo tjelesnim ozljedama i naruženjem opisanima u priloženoj medicinskoj dokumentaciji. Navodi da je predmetni događaj kod njega izazvao štetne posljedice u vidu povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, privremeno smanjenje životne aktivnosti s naglaskom na nemogućnost izlazaka s društvom i bavljenje sportskim aktivnostima, potrebu za tuđom njegom i pomoći, te naruženje zbog kojeg da u trenutnom razdoblju trpi negativne reakcije okoline. Navodi da, a imajući u vidu da u konkretnom slučaju postoji nedvojbeno odgovornost Republike Hrvatske kao poslodavca da mu se nakadi šteta u iznosu od 13.358,52 eura s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom.

U odgovoru na tužbu tuženik ističe da je nesporno da je tužitelj pretrpio ozljedu na radu, ali da prigovara visini postavljenog zahtjeva obzirom da tužitelj ničim ne dokazuje traženi iznos istog, koji da je odveć visoko postavljen. Navodi da prema shvaćanju

Vrhovnog suda RH tuđa pomoć i njega u punom opsegu i u najtežim slučajevima kao što su nepokretnost ili vegetativno stanje podrazumijeva pružanje navedene usluge 8 sati dnevno, a u odnosu na navedeno da tužitelj nije dostavio podatke o ostvarenom pravu na pomoć druge osobe.

U dokazne svrhe ovaj sud je izvršio uvid u zahtjev za mirno rješenje spora (list 5-7), dopis ODO u Splitu broj KO-DO-1277/2021 (list 8), nalaz hitnog prijema KBC Split (list 9), dokumentacijski list hitnog slučaja zavoda za hitnu medicinu SDŽ (list 10), fotografije (list 11-12), nalaz Poliklinike kirurgije glave i vrata ORL Glušac d.o.o. od 14. studenog 2021. (list 13), zdravstveni karton (list 25-45), , izveo dokaz saslušanjem svjedoka Josipa Milasa (list 47), dokaz saslušanjem tužitelja u svojstvu parnične stranke (list 47-50, izveo dokaz medicinskim vještačenjem po vještaku specijalistu maksilofacijalne struke dr. Željku Orihovcu (list 61-62), uvid u očitovanje vještaka Željka Orihovca (list 60), te dokaz medicinskim vještačenjem po vještaku specijalistu psihijatru Nikoli Sikirici (list 74-77).

Cijeneći rezultate dokaznog postupka, kako cjelokupnog tako i svakog pojedinačno, a na osnovi odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91., 91/92., 112/99. i 117/03.), ovaj sud došao je do uvjerenja da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan.

Iz iskaza svjedoka Josipa Milasa utvrđeno je da je isti zaposlenik PP Makarska te da radi kao policijski službenik temeljene policije, a tužitelj da mu je kolega. Štetni događaj da se dogodio u 11 mjesecu 2021. godine. Tog dana da su dobili dojavu o narušavanju javnog reda i mira zbog čega su on i tužitelj trebali izaći na teren. Po dolasku na teren da su zatekli osumnjičenog Nina Blagojevića, a narušavanje javnog reda i mira se odnosilo na to da je Nino Blagojević razbacivao nekakav otpad i vikao. Utvrđeno je da su svjedok i tužitelj po dolasku na teren utvrdili da je došlo do narušavanja javnog reda i mira, te da će stoga Nino Blagojević morati početi s njima na što su ga njih dvojica upozorila. Nino Blagojević da se nešto malo suprotstavljao, ali da to nije ukazivalo da bi on pokazivao nekakav otpor. Iz iskaza je utvrđeno da je spomenuti Nino Blagojević policajcima dosta poznat jer su prema njemu imali više postupanja zbog narušavanja javnog reda i mira, obiteljskog nasilja i slično. U trenutku kada je tužitelj prišao Ninu Blagojeviću, te tijekom stavljanja lisica na ruke istoga, da se ovaj odjednom okrenuo, jer bio prethodno okrenut tužitelju leđima, te ovdje prisutnog tužitelja glavom udario u glavu. Kada je to učinio da je počeo i njima prijetiti, ali da su ga bacili na zemlju te su završili s radnjom stavljanjem lisica na ruke Nina Blagojevića. Kada je Nino Blagojević udario tužitelja da mu je odmah počela teći krv i da je došlo do pucanja arkade i nosa. Obzirom je taj udarac bio jak da je tužitelj u trenutku nakon udarca bio ošamućen. Nakon toga da su pozvali hitnu te druge kolege da sprovedu osumnjičenika, a tužitelj da je otišao na hitnu gdje je izvršena obrada, a poslije je upućen u KBC Split. Tužitelj da je nakon toga bio na bolovanju. Iz iskaza je utvrđeno da je svjedoku tužitelj pričao da je došlo do pucanja arkade i frakture nosa, ali da svjedok nije vidio medicinsku dokumentaciju pa da o tome ne zna ništa više. Iz iskaza je utvrđeno da tužitelj radi kao prometni policajac, a po potrebi odrađuje i druge poslove, pa tako i ovakva postupanja kao što se dogodilo na dan šetnog događaja. Utvrđeno je da je taj štetni događaj bio prvo zajedničko postupanje tužitelja i svjedoka prema Ninu Blagojeviću, a svjedok da je s drugim kolegama policajcima imao 15-20 postupanja sigurno.

Iz iskaza tužitelja Mate Merčepa utvrđeno je da je isti zaposlenik PP Makarska te da radi kao prometni policajac. Štetni događaj da se zbilo 11. studenog 2021. godine u jutarnjim satima oko 8,30 kada su u PP dobili dojavu o narušavanju javnog reda i mira na istoku kod srednje škole na način da Nino Blagojević razbacuje smeće i više. Kada su tužitelj i njegov kolega Milas došli na teren da su zatekli razbacano smeće, da je Nino Blagojević tada nešto vikao i mlatio rukama oko tog smeća. Tužitelj da se sjeća da je

njegov kolega Milas rekao Ninu da prestane, te mu je rečeno da će morati poći s njima u PP radi daljnje prekršajne obrade. On da je na tu njihovu rečenicu nešto progundao, ali da se po njegovom ponašanju nije dalo naslutiti da bi napao tužitelja ili njegovog kolegu. Rečeno mu je da se okrene i stavi ruke na leđa radi stavljanja sredstava za vezivanje tj. „lisica“. Nino Blagojević da je poslušao tu naredbu te stavio ruke na leđa i u trenutku kada se počeo okretati da je napravio iskorak i odjednom udario tužitelja glavom u glavu. U tom trenutku da je tužitelj bio u šoku jer nije to očekivao te se ne sjeća kada je netko nešto tako napravio. Nakon toga da je Nino Blagojević počeo bježati, ali da su ga sustigli, savladali i spustili na zemlju i dovršili stavljanje sredstava za vezivanje. Tijekom te radnje da je osjetio da mu se desno oko počelo zatvarati, da je osjetio toplinu u predjelu lica, a onda da je primijetio da mu krv teče iz nosa i arkade. Zbog toga da je bio ošamućen, a kada je vidio krv da se uplašio zbog čega da su zvali hitnu, te druge kolege policajce da dođu s „maricom“ radi uhićenja Nina Blagojevića. Kada je hitna došla na teren da ga je pregledao liječnik i rekao da je rana na arkadi dosta duboka te da je i liječnik bio iznenađen zbog čega da je bilo potrebno šivanje. Utvrđeno je da je tužitelj s hitnom otišao u dom zdravlja gdje je izvršeno šivanje arkade, a nakon toga da je upućen na daljnji pregled u KBC Split radi utvrđivanja eventualnog potresa mozga i prijeloma nosa. Isti dan da je sa sanitetskim vozilom otišao u KBC Split gdje mu je utvrđen prijelom nosa, ali da nije utvrđen potres mozga. U KBC Split da se zadržao par sati gdje su obavljani dodatni pregledi, obrada nosa, rendgensko snimanje, čišćenje rane i slično. Nakon čega da je otpušten iz bolnice te da se s kolegom policajcem koji ga je čekao vani vratio kući obzirom nije bio u stanju voziti samostalno. Na bolovanju da je bio nekih mjesec i pol dana. Cijelo to vrijeme da su mu pomagali ukućani obzirom da je od ozljeda koje je zadobio osjećao bolove u području nosa, arkade i zbog čega da je pio analgetike, Utvrđeno je da je i prilikom žvakanja osjećao bolove u nosu i arkadi. Tijekom tog bolovanja da je išao na specijalistički pregled kod dr. Glušca u Makarskoj o svom trošku koji da mu je utvrdio devijaciju septuma nosa. Iz iskaza je utvrđeno da je tužitelja i šivanje arkade odnosno ozljede na arkadi dosta boljelo a da će to raditi s najtanjim koncem da se ožiljak što manje vidi, ali da se ožiljak i dalje vidi. Iz iskaza je utvrđeno da su neki tužiteljevi poznanici primjećivali taj ožiljak i crvenilo te ga pitali imali kakvu kožnu bolest, da su ga takvi komentari smetali, a da ga smetaju i danas kada to netko vidi. Iz iskaza je utvrđeno da je tužitelj osjetio strah kada mu se oko počelo zatvarati i teći krv, da je znao i da namještanje nosa boli, a osim toga da se on bavi sportom pa da se bojaio kako će to sve utjecati na to ali i na njegovu službu u policiji. Iz iskaza je utvrđeno da je tužitelj išao kod dr. Glušca, a da je imao prijelom nosa bez pomaka. Iz iskaza je utvrđeno da prije te ozljede nije imao nikakvih problema s nosom, a da je kao dijete imao ozljedu na čelu zbog čega da mu je ostao ožiljak. pregled koji mu je utvrdio postojanje devijacije septuma i preporučio operaciju kako bi mogao normalno disati a zbog te devijacije da od štetnog događaja do danas ne može normalno disati i to na obje nosnice. Utvrđeno je da mu je dok je morao zbog ozljeda biti u kući bilo grozno jer nije na to navikao, da je prvih 5-6 dana zbog njegovog zdravstvenog stanja morao doslovno biti u krevetu i mirovati da šavovi ne bi popucali te kako bi nosne kosti mogle normalno zarasti. Nakon tih 5-6 dana da se počeo pomalo kretati po kući, ali da nije mogao normalno okrenuti glavu, da je slabije jeo, a mjesec dana da je trebalo da nos zaraste i cijelo to vrijeme da je bio kod kuće i svako dva dana da je morao ići na previjanje. Iz iskaza je utvrđeno da je tužitelj imao tri šava na arkadi. Iz iskaza je utvrđeno da se zbog štetnog događaja protiv Nina Blagojevića vodio kazneni postupak

Iskazu svjedoka i tužitelja ovaj sud je poklonio vjeru obzirom smatra da su isti iskazivali suglasno, te životno i logično, te u skladu s ostalim dokazima izvedenim tijekom postupka.

Iz iskaza svjedoka i samog tužitelja utvrđeno je da su dana 11. studenog 2021. godine tužitelj i Josip Milas kao policijski službenici izašli na teren radi intervencije u povodu narušavanja javnog reda i mira od strane osobe po imenu Nino Blagojević koji je tijekom radnje stavljanja sredstava za vezivanje tj. „lisica“ na ruke istog naglo učinio iskorak i glavom udario tužitelja u glavu uslijed čega je došlo do ozljede arkade i prijeloma nosa tužitelja, a sam tužitelj i njegov kolega Josip Milas su na terenu već utvrdili identitet osobe koja je narušavala javni red i mir, obzirom je policijski službenik Milas istog već znao iz nekih višekratnih ranijih postupanja uslijed narušavanja javnog reda i mira i obiteljskog nasilja i slično.

Među strankama nije sporna pravna osnovanost tužbe, dok je sporna visina tužbenog zahtjeva.

U čl. 111. Zakona o radu (Narodne novine 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 64/23) koji govori o odgovornosti poslodavca za štetu uzrokovanu radniku, regulirano je da je poslodavac dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava ako radnik pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom. Pravo na naknadu štete odnosi se i na štetu koju je poslodavac uzrokovao radniku povredom njegovih prava iz radnog odnosa.

U čl. 25. Zakona o zaštiti na radu (Narodne novine 71/14, 118/14, 154/14, 94/18, 96/18), a koji se odnosi na odgovornost poslodavca za štete na radu i u vezi s radom propisano je da ozljeda na radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca smatra se da potječe od rada i poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti. Poslodavac može biti oslobođen odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti ako je šteta nastala zbog više sile odnosno namjerim ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe na koje poslodavac nije mogao utjecati, niti je njihove posljedice mogao izbjeći, unatoč provedenoj zaštiti na radu.

Profesionalni rizik je rizik koji radnik preuzima školujući se za određenu profesiju, zapošljavajući se u toj profesiji i obavljajući poslove u profesiji za koju se školovao. Odštetna odgovornost poslodavca za ozljede koje su radnike pričinjene na radu ili u svezi s radom, a može se smatrati posljedicom profesionalnog rizika, u konkretnom slučaju profesija policijskog službenika, sudska praksa je zauzela pravni stav, da za profesionalni rizik u obavljanju određene profesije odnosno zanimanja odgovara poslodavac. U konkretnom slučaju činjenica, da je tužitelj za vrijeme radnog vremena prilikom obavljanja poslova policajca, ozlijeđen prilikom uporabe sredstava prisile (stavljanja sredstava za vezivanje tj. lisica) nad osobom koja je narušavala javni red i mir i pružala otpor, nema značenje pravno odlučne činjenice koja bi bila razlog za oslobođenje tuženika kao poslodavca od odgovornosti, jer se napadač u konkretnom slučaju ne može smatrati trećom osobom budući da njegova radnja nema karakter događaja koji je izvan obavljanja poslova na radu i u svezi s radom, već je riječ o profesionalnom riziku za koji postoji poslodavčeva odgovornost. Republika Hrvatska je odgovorna za štetu koju je pretrpio policajac na radu. Odgovornost Republike Hrvatske za štetu koju je pretrpio policajac na radu ne određuje se po odredbama Zakona o zaštiti na radu već po općim propisima o odgovornosti poslodavca za štetu uzrokovanu radniku (čl. 111. Zakona o radu Narodne novine 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 64/23).

Stoga, imajući u vidu sve provedene dokaze u ovom postupku utvrđeno je da je tužitelj ozlijeđen na radu za vrijeme obavljanja poslova svog radnog mjesta (policajca), pa stoga postoji poslodavčeva odgovornost s obzirom da se radi o profesionalnom riziku.

Tuženik tijekom postupka nije sporio svoju odgovornost za naknadu štete.

U čl. 1100. Zakona o obveznim odnosima (narodne novine 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15) navodi se da će u slučaju povrede prava osobnosti, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu nezavisno od naknade imovinske štete, a i kada nje nema. Pri odlučivanju o visini pravične novčane

naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilj kojem služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje su nespojive s njezinom naravi i društvenom svrhom.

Uvidom u nalaz i mišljenje vještaka specijaliste maksilofacijalnog kirurga Željka Orihovca utvrđeno je da je tužitelj zbog ozljede maksilofacijalne regije zadobivene u predmetnom događaju trpio povremene bolove jakog intenziteta u trajanju od tri dana, povremene bolove srednjeg intenziteta u trajanju od sedam dana te povremene bolove slabog intenziteta u trajanju od mjesec dana. Nadalje, navodi se da je kod tužitelja zbog ozljede maksilofacijalne regije zadobivene u predmetnom događaju došlo do smanjenja opće životne aktivnosti za 5 % te da se radi o blagom poslije traumatskom deformitetu nosa praćenim funkcionalnim smetnjama lakog stupnja (oslabljena prohodnost lijeve nosnice. Kod tužitelja zbog ozljede maksilofacijalne regije zadobivene u štetnom događaju da nije došlo do naruženja. Zbog ozljede maksilofacijalne regije da je tužitelju bila potrebna tuđa njega i pomoć dva sata dnevno tijekom deset dana (pomoć pri uobičajenim kućanskim poslovima, pomoć pri odlasku na tržnicu, trgovinu i slično).

Uvidom u nalaz i mišljenje vještaka specijaliste psihijatra Nikole Sikirice utvrđeno je da iz dostupne dokumentacije nema elemenata tj psihijatrijskih nakaza na osnovu kojih bi se moglo zaključiti da je navedeni događaj i sve njegove opisane zdravstvene posljedice dovele do razvoja simptoma koji bi bili dostatni za postavljanje dijagnoze nekog specifičnog psihijatrijskog poremećaja prema međunarodnoj klasifikaciji bolesti kod tužiteljice. Navodi da je normalno i psihološki razumljivo da će prosječna osoba trpiti određene neugodne emocionalne reakcije po traumatskom događaju i zbog svih provedenih dijagnostičko-terapijskih zahvata i zdravstvenih posljedica koje također predstavljaju povredu duševnog integriteta osobe. U tom kontekstu i uvažavajući sve specifične okolnosti posla koji tužitelj obavlja da je zbog svega navedenog tužitelj u trenutku samog događaja trpio primarni strah u trajanju 2-3 minute, nastavio se sekundarni strah jakog intenziteta u trajanju od 2 tjedna, te sekundarni strah blagog intenziteta u trajanju od 2-3 mjeseca, a da nije bilo trajnih povreda duševnog integriteta kod tužitelja.

Nalazu i mišljenju vještaka specijalista maksilofacijalne struke i vještaka psihijatra ovaj sud je poklonio vjeru u cijelosti, jer su isti dani na logičan i uvjerljiv način, u skladu s pravilima struke, a sve to na osnovu medicinske dokumentacije koja prileži spisu, u koju je i sud imao neposredan uvid.

Obzirom na navedeno ovaj sud smatra nespornim osnov postavljenih tužbenih zahtjeva tužiteljice.

Obzirom na utvrđeni intenzitet i trajanje bolova, te neugodnosti s kojima je liječenje popraćeno, a imajući u vidu karakter ozljeda, trajanje liječenja i bolovanja, lokaciju ozljede (glava i lice-prijelom nosa i ozljeda arkade) i dob tužitelja ovaj sud smatra, a na osnovi odredbe čl. 1100. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 53/91, 73/91, 3/94, 7/96. i 112/99), da je tužitelju za ovu kvalifikatornu okolnost primjerena pravična novčana naknada u iznosu od 796,34 eura, koliko je istom i dosuđeno, dok je preostali zatraženi iznos s ovog osnova odbijen kao neosnovan.

Obzirom na utvrđeni intenzitet straha i njegovo trajanje ovaj sud smatra, a na osnovi odredbe čl. 1100 Zakona o obveznim odnosima da tužitelju za ovu kvalifikatornu okolnost primjerena pravična novčana naknada u iznosu od 1.791,76 eura, a sve to imajući u vidu da je utvrđeni strah kod tužitelja izazvao poremećaj duševne ravnoteže, dok je preostali zatraženi iznos s ovog osnova odbijen kao neosnovan.

Obzirom na utvrđeni intenzitet duševnih bolova zbog smanjenja životne aktivnosti ovaj sud smatra, a na osnovi čl. 1100 Zakona o obveznim odnosima da je tužitelju, a imajući u vidu dob tužitelja u vrijeme štetnog događaja, zabrinutost u pogledu ishoda

liječenja za ovu kvalifikatornu okolnost je primjerena novčana naknada u iznosu od 1.128,14 eura, dok je je preostali zatraženi iznos s ovog osnova odbijen kao neosnovan.

Obzirom iz nalaza i mišljenja vještaka specijaliste maksilofacijalnog kirurga proizlazi da kod tužitelja nije prisutno naruženje, odnosno da kod tužitelja postoji „poslijetraumatski ožiljak“ desne suborbitalne regije, u gornjem rubu desne obrve, da je isti estetski prihvatljiv i nije vidljiv trećim osobama, a u što se i sam sud uvjerio na ročištu dana 05. travnja 2024. godine, to stoga tužitelju s navedene osnovne nije priznata zatražena novčana naknada, te je u tom dijelu i odbijen tužbeni zahtjev.

Obzirom na naprijed navedeno, a imajući u vidu nove Orijentacijske kriterije donesene na sjednici građanskog odjela Vrhovnog suda RH od 05. ožujka 2020. godine i 15. lipnja 2020 godine broj Su IV-47/2020-5 tužitelju je zbog prethodno navedenih povreda prava osobnosti dosuđena pravična novčana naknada za pretrpljenu neimovinsku štetu zbog povreda prava osobnosti u iznosu od 5.574,36 eura, te je stoga u tom dijelu tužbeni zahtjev tužitelja usvojen, te je i odlučeno kao u toč. I izreke.

Orijentacijski kriteriji temeljem kojih je dosuđena pravična novčana naknada ne predstavljaju propis na koje se odnosi zabrana retroaktivnosti već se radi o orijentacijskim kriterijima za sudove u svrhu ujednačavanja sudske prakse kod dosude visine naknade neimovinske štete i koji su usklađeni s obzirom da je od donošenja ranijih orijentacijskih kriterija prošlo znatno vremensko razdoblje te da je u međuvremenu stupio na snagu Zakon o obveznim odnosima (NN 35/05), ali i drugi propisi obvezno pravne naravi koji se djelomično odnose i na tu pravnu materiju. U st. 2. navedenog pravnog shvaćanja navodi se da su tako povećani kriteriji u primjeni od stupanja na snagu Zakona o obveznim odnosima kada sudovi odlučuju o visini pravične novčane naknade neimovinske štete u slučaju povrede prava osobnosti i primjenjuju se na obveze odnose nastale nakon 01. siječnja 2006. godine i stupanja na snagu zakona o obveznim odnosima iz 2005. godine. U konkretnom slučaju predmetni obvezni odnos odnosno obveza tuženika prema tužiteljici za naknadu štete je nastala nakon 01. siječnja 2006. godine jer se predmetni šetni događaj zbilo 11. studenog 2021. godine pa su se u konkretnom slučaju mogli primijeniti navedeni orijentacijski kriteriji kako je prethodno i navedeno.

Iz nalaza i mišljenja vještaka specijaliste maksilofacijalnog kirurga utvrđeno je da je tužitelju bila potrebna tuđa pomoć i njega deset dana po dva sata dnevno, u svrhu pripomoći, koju mogu pružati članovi obitelji, te da ista za tu pomoć nije izdvajala određene novčane iznose, ali ima pravo i na nadoknadu po ovom osnovu, obzirom članovi obitelji nisu dužni takvu pomoć pružati besplatno.

Tužiteljici je na ime tuđe pomoći njege, ovaj sud sukladno čl. 223. ZPP-a po slobodnoj ocjeni, a imajući u vidu pri tome odredbe Zakona o minimalnoj plaći u vrijeme pružanja tuđe njege i pomoći utvrdio cijenu sata tuđe njege i pomoći u iznosu od 2,65 eura s time da je tužitelju bila potrebna tuđa njega i pomoć kroz deset dana po dva sata dnevno, slijedom čega je ovaj sud tužitelju s tog osnova dosudio iznos od 53,00 eura, te je i odlučeno kao u izreci pod točkom I. 2.

Obzirom na naprijed navedeno tužitelju je zbog prethodno navedenih povreda prava osobnosti dosuđena pravična novčana naknada za pretrpljenu neimovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje u iznosu od 5.574,36 eura, te iznos od 53,00 eura za pretrpljenu imovinsku štetu s osnova tuđe njege i pomoći, kako je i odlučeno pod točkom I izreke.

Odredbom čl. 1103 Zakona o obveznim odnosima propisano je da obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe osim ako je šteta nastala nakon toga. U konkretnom slučaju zahtjev za mirno rješenje spora je podnesen dana 13. siječnja 2023. godine, a iz provedenih dokaza razvidno je da šteta zasigurno nije nastala nakon toga, niti je to tijekom postupka dokazano, a sama ozljeda

se dogodila dana 11. studenog 2021. godine, slijedom čega je ovaj sud mišljenja da tužitelj osnovano potražuje isplatu zakonske zatezne kamate na dosuđeni iznos neimovinske štete od dana podnošenja zahtjeva tj. od 13. siječnja 2023. godine.

Naime, odredbom čl. 1103. Zakona o obveznim odnosima unesena je novina u Zakon o obveznim odnosima u odnosu na raniji ZOO, te je razvidno da je zakonodavac unošenjem ove odredbe u ZOO prihvatio kritike iznesene na stajalište ranije sudske prakse utemeljene na ZOO 91. i da zatezne kamate na pravičnu novčanu naknadu nematerijalne štete teku od dana presuđenja kojom je ta naknada određena. Stupanjem na snagu Zakona o obveznim odnosima 01. siječnja 2006. godine obveza naknade pravične novčane naknade neimovinske štete dopijeva ili danom podnošenja pisanog zahtjeva odgovornoj osobi ili danom podnošenja tužbe sudu osim ako je šteta nastala nakon toga. Imajući u vidu prethodno navedeno ovaj sud je mišljenja da tužitelju pripada pravo na zateznu kamatu od dana podnošenja tužbe, a kako je i odlučeno u izreci.

U odnosu na postavljeni dio zahtjeva tužitelja za isplatu zateznih kamata na dosuđeni iznos imovinske štete s osnova tuđe njege i pomoći koja šteta ustvari predstavlja materijalnu nenovčanu štetu koja je reparirana, to je ovaj sud zakonske zatezne kamate na dosuđeni iznos dosudio sukladno čl. 1086. ZOO-a (Narodne novine 35/05), slijedom čega je i odlučeno kao u izreci pod točkom I.2., dok je ujedno i odbio dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na tijek zakonskih zateznih kamata na dosuđeni iznos imovinske štete s osnova tuđe njege i pomoći tekućih od podnošenja zahtjeva za mirno rješenje spora (13. siječnja 2023.), pa do 14. lipnja 2026. godine, kako je i odlučeno pod toč. III izreke.

Tužitelju je je dosuđen trošak parničnog postupka sukladno čl. 154. st.2. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku imajući u vidu vrijednost predmeta spora i važeću odvjetničku tarifu, i to za sastav tužbe iznos od 500,00 eura prema Tbr. 7. toč.1., za sastav zahtjeva za mirno rješenje spora iznos od 500,00 eura, za sastav podneska od 08. svibnja 2025. godine iznos od 500,00 eura prema Tbr. 8. toč.1., za zastupanje na ročištima dana 26. veljače 2024., dana 05. travnja 2024., dan 23. listopada 2025., i dana 20. travnja 2026. godine svaka danja pod 500,00 eura prema Tbr. 9. toč.1. , a što čini trošak u iznosu od 3500,00 eura. Imajući u vidu da je tužitelj u postupku uspio u dijelu od 42,13 %, to stoga taj trošak iznosi 1.474,55 eura. Tužitelju je priznat i cjelokupno zatraženi trošak vještačenja u iznosu od 721,88 eura, kao neophodno potreban za vođenje ovog postupka što čini ukupan trošak tužitelja u iznosu od 2.196,43 eura.

Tuženiku je dosuđen trošak parničnog postupka sukladno čl. 154. st. 2. i čl. 155 Zakona o parničnom postupku i to sastav odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 eura prema zahtjevu tuženika, te za zastupanje na ročištima dana 26. veljače 2024. , dana 05. travnja 2024., dana 23. listopada 2025. i dana 20. travnja 2026. godine svaka radnja po 200 eura prema zahtjevu tuženika, a što čini iznos od 1.000,00 eura. Kako je tuženik u postupku uspio u dijelu od 57,87 % to stoga trošak tuženika čini iznos od 578,70 eura.

Kako je svaka stranka djelomično uspjela u postupku, to je ovaj sud naložio da jedna stranka i to u ovom slučaju tuženik sukladno čl. 154. st. 2. Zakona o parničnom postupku naknadi tužitelju razmjernan dio troškova u iznosu od 1.617,73 eura, a kako je i odlučeno pod točkom IV. izreke.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Makarskoj, 15. lipnja 2026. godine

Sudac

Angela Koštro

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Županijskom sudu.

Žalba se podnosi putem ovog suda u tri primjerka u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude (članak 348. ZPP-a).

Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud neće dostavljati presudu prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje sud će presudu dostaviti prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena (članak 335 ZPP-a).

DNA:

1. Pun. tužiteljice
2. Zz tuženika
3. U spis

Broj zapisa: **9-30889-6ec80**

Kontrolni broj: **09f9a-5fd1d-839e2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Makarskoj** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.